

— Оше по-добъръ, по-честитъ ти частъ и на тебѣ славянски. християнскій потѣшканъ народе у Балканския полуостровъ!

* * *

Вѣрни юнаци, вѣрно изпълниха своя си кѣтва, изпълни са свѣтата царева воля, а съ това наедно изпълни са и отдавнашното желание, добрата надѣжда на руския народъ! Пресъхнаха сълзитѣ на страждущата клета България, излѣзе на облъ свѣтъ, предъ образованный мѣръ, оше едно славянско племе; паднаха желѣзнитѣ вериги отъ прекрасната България, която съ благи надѣжди, весело са усмихва предъ *освободителя* си. Храбри руски синове, слѣдъ толкозы и толкова юнашки подвиги врьщатъ са сега въ свое си родно мѣсто, сѣки у свой домъ. Слѣдъ толкова черни кървави дни на тѣшки воювания, тѣ сега, на врьщание, като че не вьрватъ, нѣ излѣко и весели хвьрчатъ кѣмъ бащинитѣ си огнища, дѣто заносятъ миръ и радость, веселба и щастие, слава и похвала, животъ и благоденствие. Подновицхтъ са веселби у тѣхнитѣ угрижени челяди.

* * *

И стѣгнаха тѣ съ горда стѣпка въ милото си отечество, раступаха са сърдца отъ радость, загърмѣха пѣсни отъ момии и момци съ весели гласове, егнаха села и градове, развеселиха палати и колиби.

Излѣзла е майка да посрѣщне своето скъпо чедо; излѣзла е сестра да посрѣщне, да пригърне и цалуне свой милъ братъ; излѣзла и млада невѣста да посрѣщне и пригърне своята първа прѣвнина; излѣзла е сгоденица да посрѣщне и китка цвѣте да подаде на свой сгоденикъ.

На юнашки войникови гърди грѣе златенъ, сребренъ кръсть, покаченъ за награда на неговата храбрость, на рамена му е, препѣщена, лъскава пушка, препасанъ съ коприненъ коланъ, сичко това му е било скъпото и драго въ бойното поле, съ това са и сега гордѣе въ милата си татковина; нѣ въ този веселъ частъ ни едно отъ тия не е на очитъ му; не ще той сега коланъ да го препасва, най иска нежни невѣстини, сестрини и майчини рѣцѣ да го препаматъ и умилно пригърнатъ; забрави той че има на гърди си кръсть, дордѣто мила рожба на гърди му са притиска.